

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: S. H., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2004, čj. OAM-2022/VL-07-12-2004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 1. 2005, čj. 63 Az 121/2004-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8. 6. 2004, čj. OAM-2022/VL-07-12-2004, žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 24. 9. 2004, čj. 63 Az 121/2004-16, rovněž zamítl. Žalobce podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ve které zároveň požádal o ustanovení zástupce dle § 35 odst. 7 s. ř. s.

Krajský soud v Ostravě napadeným usnesením rozhodl, že se stěžovateli zástupce z řad advokátů neustanovuje, neboť stěžovatel neosvědčil svoje majetkové poměry. V důvodech uvedl, že stěžovatele vyzval přípisem ze dne 26. 11. 2004, aby soudu doložil svoje majetkové poměry a za tím účelem připojil příslušný soudní formulář (vzor 060). Výzva byla stěžovateli doručena dne 3. 12. 2004 s využitím náhradního doručení, neboť ji na adrese, kterou soudu sdělil v kasační stížnosti, nepřevzal a po uložení zásilky dne 30. 11. 2004 nevyzvedl.

Předmětnou výzvu zaslal krajský soud následně rovněž na adresu hlášeného pobytu stěžovatele, kterou zjistil z výpisu z evidence Ministerstva vnitra. Ani zde výzvu stěžovatel nepřevzal a po jejím uložení nevyzvedl.

Tvrzení stěžovatele v kasační stížnosti, že mu žádná výzva k prokázání majetkových poměrů nebyla doručena, není právně významné; výzva mu byla doručena zákonem předpokládaným náhradním doručením, jak uvedeno výše.

Osvědčení majetkových poměrů je základním předpokladem pro ustanovení zástupce. Jelikož stěžovatel ani po řádné výzvě soudu svoje majetkové poměry neosvědčil, ztotožnil se kasační soud s rozhodnutím krajského soudu o neustanovení zástupce.

Kasační stížnost tedy není důvodná a v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by musel Nejvyšší správní soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch, žalovanému správnímu orgánu náklady řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. května 2006

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu